

4 Regionaal

Haarlem en omgeving

Oplettende Heemstedenaar voorkomt diefstal e-bike

Guusje Tromp

Heemstede * Een oplettende inwoner van Heemstede heeft donderdagavond voorkomen dat een dief ervandoor kon gaan met een e-bike. De Heemstedenaar, die niet met zijn naam in de krant wil, liep rond 21 uur langs de rooms-katholieke kerk aan het Valkenburgplein toen hij een jongen van een jaar of zestien zag die zich verdacht gedroeg bij

een fiets. De jongen ging er, toen hij zag dat hij niet alleen was, in eerste instantie op zijn mountainbike van door. Even later keerde hij terug naar de kerk en versleepte daar een e-bike. Toen de jongen doorhad dat hij weer gezien werd, gooide hij de e-bike snel in een heg. „Ik probeerde hem te achterhalen, maar dat was onbegonnen werk. Vervolgens besloot ik de gestolen e-bike terug te brengen naar de recht-

matige eigenaar. De bewoners van het huis naast de kerk had ik ook ge-waarschuwd. De politie wilde niet komen. De eigenaar van de e-bike was een kerkkoorlid dat nietsvermoedend in de kerk aan het zingen was. Hij was me dankbaar, hij vertelde me dat het kettingslot weg was”, vertelt de Heemstedenaar. Tot zijn verbazing zag hij buiten de kerk de dief voorbijfietsen. „De buurtbewoner vertelde me dat hij

de jongen bij zijn huis had gezien, waarschijnlijk op zoek naar de e-bike. We maakten een rondje door de buurt, maar we konden hem niet meer vinden. Net als de politie die ik had gebeld en nu wel kwam.” Het relaas van de Heemstedenaar is niet bedoeld als borstklopperij, maar als waarschuwing voor dorps-gezotten. „Het schijnt dat er de laatste tijd veel e-bikes en dure fietsen in Heemstede worden gestolen.”

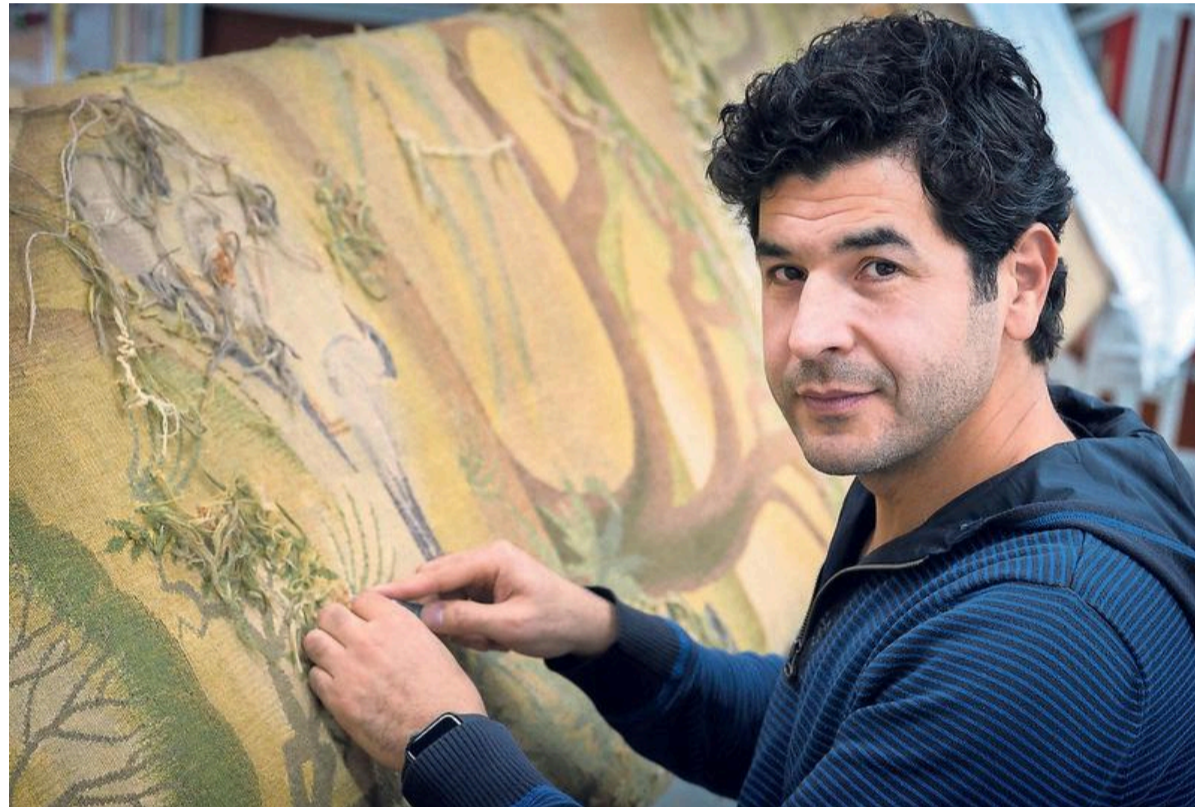
Joods textiel in ere hersteld

Marlies Vording
m.vording@hollandmediacombinatie.nl

Cruquius * Talloze eeuwenoude tapijten, fragiele kleden en zelfs pronkstukken van het Nederlandse koningshuis zijn de afgelopen jaren onder de handen van de Iraanse Sadeh Memarian door gegaan. In zijn bedrijfsruimte in Cruquius geeft hij met eindeloos geduld en enorme precisie textiel een tweede leven. Zo ook een in erbarmelijke staat verkeerde 'voorhang' uit de Lochemse synagoge, die de restaurateur per toeval in Amsterdam aantrof. Begin deze maand keerde het doek, dat dateert uit 1932, terug naar de stad van oorsprong. De restauratie die daaraan vooraf ging, was een karwei: drie maanden lang was Memarian er zoet mee. „Het werk is ontzettend leuk”, vindt de Iranees, die in een pand aan de Spieringweg zijn bedrijf ICAT textielrestauratie runt.

„Ik kreeg een tijdje geleden een telefoontje van de Joodse gemeenschap uit Amsterdam”, blikt hij terug. „Ze hadden veel textiel in de kelder liggen en wilden weten wat het was.” Hij toog naar de Nederlands-Israëlitische Hoofdsynagoge en trof in de ruimte zo'n tachtig religieuze lapen. „Er zaten een paar donkergroene stukken bij. Het was meteen duidelijk dat ze bij elkaar hoorden. Ze waren rijkelijk versierd, er waren verschillende materialen in verwerkt en er stond veel tekst op. Een heel mooie vondst.”

Draadje voor draadje gaat Sadeh Memarian te werk bij het restaureren van textiel.

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

Het grootste object uit de set was een 'voorhang' - een soort gordijn dat in de synagoge voor de heilige ark hangt, waarin de thorarollen worden bewaard. Uit de tekst op het doek bleek dat het afkomstig was uit de Lochemse synagoge. Jarenlang had het opgevouwen in de kelder gelegen. „Daardoor zaten scherpe vouwen in de stof.” Maar dat was

nog niet het ergste: het doek was aangevreten door ongedierte, beschimmeld en de decoraties lieten los.

Vriezer

Het eerste wat Memarian met het textiel deed toen hij het binnenkreeg? „Opgerold in de vriezer leggen”, zegt hij, terwijl hij in een

ruimte achter zijn atelier een grote deur opentrekt. Een ijskoude windvlaag komt de kamer binnen. „Het is hier minus 21 graden Celsius.” Twee weken lang lag de voorhang in de vriezer, daarna werd het er voor twee dagen uitgehaald. „Ongedierte gaat in de kern van het kleed zitten bij kou. Als je het er dan een korte periode uithaalt en ze het weer

De voorhang.

EIGEN FOTO

warmer krijgen, komen ze naar buiten. Dan stop je het kleed opnieuw twee weken in de vriezer.” Op zijn gezicht verschijnt een brede lach. „Ja, best een beetje gemeen.” Daarna reinigde hij het kleed op twee manieren en begon hij met de restauratie. Met de hand herstelde hij gaten, maakte hij de applicaties opnieuw vast en lapte hij de geoxideerde franjes op. Inmiddels is Memarian, die in zijn geboorteland Iran de kneepjes van het vak leerde en in 1994 als vluchteling naar Nederland kwam, begonnen aan een nieuw project. In zijn bedrijfsruimte hang een groot wandkleed, dat hij maandag heeft opgehaald bij de Nederlandse ambassade in Parijs. „Achter liggen er nog twee. Ze dateren uit de zestienste eeuw.” De stof - een mix van zijde en wol - is dun en fragiel: het grote gevaarte weegt daardoor bijna niets. „Wandtapijten waren in die tijd al kostbaar, meer dan bijvoorbeeld een schilderij. Het duurt enorm lang om alles met de hand te weven.”

'Gaykejes' eten op Paarse Vrijdag

Hein Flach

Haarlem * In de aula van Lyceum Sancta Maria overheerst de kleur paars. Paarse ballonnen, paarse vlaggen. Docenten en leerlingen zijn uitgedost in violet en wie stiekem een kijkje neemt in de kamer van rector Quadekker ziet daar op tafel een paars boekje staan. 'Paarse Vrijdag' is een uit de Verenigde Staten overgewaaid fenomeen en in Nederland omarmen veel scholen inmiddels de paarse beweging, om daarmee te laten zien dat seksuele diversiteit een normale zaak is. Op scholen als Sancta en Mendel willen ze de 'LHBTQ'-acceptatie vergroten. Die afkorting staat onder meer voor lesbisch, homo, biseksueel, transgender, queer - een paraplueterm om je af te zetten tegen hokjesdenken - intersekse, aseksueel en panseksueel - mensen die niet vallen op geslacht, maar op karakter of persoonlijkheid. Docent Engels Sue Heeremans is er

ook: „Ik vind het heel belangrijk dat wij iedereen accepteren hoe ze zijn, of ze nu dun, zwart, geel, homo of lesbisch zijn.” De regenboogvlag, de paarse vlag en de transgender-vlag hangen gebroederlijk in de aula. Er klinkt wat belegen muziek van Edwards & Rogers. „We kleden ons in paars om te laten zien dat we niet in hokjes denken, en dat iedereen op deze school ertoe doet”, zegt leraar Duits Eric Braal, organisator van het paarse Sanctafeest. Braal, die voor de gelegenheid een regenboogkleurige das aan heeft die tof *matcht* met zijn paarse overhemd, is echter niet geheel tevreden. „Er zou op deze school meer kunnen gebeuren. Op onze site staat trots dat het vandaag de hele dag Paarse Vrijdag is, maar in werkelijkheid beperkt de activiteit zich tot de grote pauze. Beetje summier.” Ook het paarsevrijdagdictee, dat aanvankelijk op het programma stond, kon wegens omstandigheden geen doorgang vinden. Daarente-

Paarse Vrijdag op Lyceum Sancta Maria met iets links in het midden Eric Braal.

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

gen zijn er paarse zelfgebakken 'gaykejes' die gretig aftrek vinden. Braal: „Veel collega's van allerlei

pluimage hebben aangeboden vandaag mee te helpen. Ook veel leerlingen, hoewel ik vermoed dat som-

mige strafcorvee hebben. Maar zonder hun hulp hadden we de aula niet zo mooi kunnen versieren.”